744/06

Den 27. marts 2006 blev i sag nr. 66.871:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sit fagforbund over den af selskabet fastsatte méngrad i forbindelse med et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren den 4/11 2003 udfyldte og underskrev en skadeanmeldelse, hvoraf fremgår, at han den 27/10 2003 havde beskadiget flere fingre på højre hånd idet hans hånd var kommet i klemme ved arbejde med en trækløver.

Selskabet anerkendte ved skrivelse af 6/11 2003 skaden som dækningsberettigende. Klagerens læge udfyldte henholdsvis den 12/11 2003 og 20/4 2004 to invalideattester vedrørende klagerens fingre. Det fremgår heraf, at klageren har fået amputeret en del af højre hånds pegefinger, og at han også ved den seneste undersøgelse var øm ved berøring af amputations-stumpen.

Efter forelæggelse for selskabets lægekonsulent meddelte selskabet den 4/6 2004 klagerens repræsentant, at méngraden var vurderet til 12 %.

Klagerens repræsentant klagede ved skrivelse af 14/9 2004 til selskabet over den fastsatte méngrad. Af skrivelsen fremgår:

"Der anmodes venligst om at få sagen genoptaget, idet skadelidte har mén i den beskadigede 3. finger i form af hævelse i leddene samt smerter i fingeren ved kuldepåvirkninger samt manglende bøjeevne. Endvidere har han smerter i 2. fingers fingerstump ved kuldepåvirkninger.

Det skønnes derfor, at det samlede mén er mere end 12 procent."

Der blev herefter indhentet en erklæring fra speciallæge i ortopædkirurgi K.G.F. Af erklæringen dateret 22/12 2004 fremgår bl.a.:

"**Resume og konklusion**

Det drejer sig om en 60-årig mand, som i oktober 2003 får højre hånd i brændekløver. Herved pådrager han sig åbent brud på mellemstykket af højre hånds 2. finger samt småsår på 3. finger og afrivning af 4. fingers negl.

I første omgang forsøger man at påpladssætte og retinere bruddet med 2 K-tråde, men efterfølgende nekrotiserer fingeren, og man må amputere svarende til 1. fingerled på højre 2. finger. Efterforløbet også her kompliceret af let infektion, som dog falder til ro på konventionelt antibiotika-behandling. Han afsluttes fra lægelig behandling d. 22. december 2003. Hans aktuelle gener er først og fremmest smerter i 2. og 3. finger, specielt ved dårligt og koldt vejr. Han har kuldefornemmelse af disse fingre og nedsat funktion generelt af højre hånd pga. den manglende pegefinger. I dagligdagen betyder det, at han har vanskelighed ved at skrive og have et ordentligt fast greb om værktøj og lignende. Herudover har han føleforstyrrelser af både stumpen samt 3. finger. Objektivt da ser man følger efter amputation af 2. finger i 1. fingerled. Stumpen er øm med ændret følesans. Herudover er der diffus ømhed og hævelse af 3. fingers 1. fingerled. Antydningsvis nedsat bevægelighed i 3. fingers 1. fingerled (PIP-leddet), herudover føleforstyrrelse af 3. finger. Der er således en god årsagssammenhæng mellem patientens traume i oktober 2003, hans aktuelle klager og dette sammenholdt med mit objektive fund. Der er mén som nævnt under objektivt. Tilstanden som den findes i dag er forventelig ved denne skades type. Patienten er efterlønsmodtager. Tilstanden er stationær, og sagen kan afsluttes."

Selskabet fastholdt ved skrivelse af 17/2 2005 til klageren, at méngraden kunne fastsættes til 12%. Af skrivelsen fremgår:

"Vi har modtaget sagen retur fra ALKAs læge.

Denne udtaler, at méngraden ud fra de nye oplysninger er at fastsætte til 12%, idet amputation af 2. højre fingers yder- og mellemstykke vurderes til 10% og let nedsat bøjeevne/føleforstyrrelse af 3-5 fingers yderstykke med god kraft vurderes til 2%.

Da vi tidligere har fastsat og udbetalt svarende til 12% mén henlægges sagen derfor som afsluttet.

Ménafgørelsen er opgjort i overensstemmelse med reglerne i Arbejdsskadestyrelsens méntabel, uden hensyn til dit erhverv og sociale forhold."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 12 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen